

[Holstein.]

den Stilling til Regeringsforslaget, at det var indiskutabelt som Udgangspunkt for en militær Diskussion, ellers vilde Venstre jo ikke have været med til at stemme imod disse Forslag. Naar Venstre stemte imod disse Forslag, gjorde sit yderste for at faa dem stemt ned, bringe dem ud af Verden, er det jo Udtryk for, at Venstre finder det Forslag forsvarspolitisk indiskutabelt. Hvad var Meningen ellers? Hvis Venstre ønskede, at benytte det som Grundlag for en Forsvarsdiskussion med Regeringen og mente det egnet dertil, hvorfor stemte saa Venstre to Gange imod, for det første i 1926 og saa i 1927, for derefter at gaa til Valg paa Kravet om en positiv Forsvarsordning og med Henvisning til, at det udelukkende var det konservative Folkepartis Skyld, at Venstre ikke fik gennemført en ny og hensigtsmæssig positiv Forsvarsordning.

Hvorledes kan saa Venstre, set paa den Baggrund, indlede Militærforhandlinger med Regeringspartierne og den højtærede Regering og hævde, at det er et udmærket Forhandlingsgrundlag, det Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord, som var akkurat det samme, som man stemte imod to Gange den Gang, hævde, at det egner sig udmærket til Forhandling?

Synes de ærede Medlemmer af Venstre ikke, at det er berettiget, at vi fra konservativ Side spørger: hvorledes hænger dette sammen, og hvorledes er dette i Grunden muligt, hvad er Aarsagen, og hvorledes bedømmer under denne mærkværdige Konstellation Partiet Venstre herefter Danmarks internationale og militærpolitiske Stilling?

Det er ikke alene et logisk rimeligt, men et ganske nødvendigt Spørgsmaal at rejse, og det er, synes det mig, i hvert Fald givet, at intet af Partierne kan efter den Stilling, de har indtaget i den afvigte Valgkampagne og i Samlingerne forud, komme ud til Vælgerne næste Gang, det være sig ved et ordinært Valg eller et Opløsningsvalg, med et eventuelt radikalt-socialdemokratiske Venstreforlig i Militærspørgsmaalet, ophøjet til Lov.

De kan komme ud til Vælgerne med Udtalelser om, hvad man er blevet enig om, hvilket Grundlag man er mødtes paa, men de kan ikke som parlamentarisk-demokratiske Partier gaa ud til Vælgerne med et Militærforlig mellem disse tre Partier indbyrdes, ophøjet til Lov. Det vilde være ganske i Strid med disse Partiers Valgtilsagn og de Forventninger og Forestillinger, som ikke blot det sidste

Valg, særlig det sidste Valg, men ogsaa tidligere Valg har vakt hos Vælgerne i de paagældende Partiers Vælgerkorps. Det vilde i alt Fald i Parlamentariskens Moderland og forbilledlige Land være utænkeligt, at nogen Regering; hvilket Parti den end tilhørte, vilde i et Tilfælde som dette gaa ud til Vælgerne med et Militærforlig af den Art, ophøjet til Lov, inden man appellerede til Vælgerne. Det kan man ikke gøre, naar man er gaaet til Vælgerne med de Udtalelser, de højtærede Ministre har fremsat under sidste Valgkampagne.

Jeg kunde, hvis jeg vilde, tage frem en scrap book, ligesom det ærede Medlem Hr. Hedelund, og med Udtalelser fra umiddelbart før Valget vise, hvorledes de højtærede Ministre, deriblandt den højtærede Statsminister og den højtærede Forsvarsminister, gentagne Gange har fremhævet, at Socialdemokratiet var et Afrustningsparti og stod paa Afrustningsprincipets Grund, og at det var det, man var gaaet til Valg paa. Det er ikke længere siden end den socialdemokratiske Ungdoms Fækketog i Foraaret til Christiansborg, at den højtærede Statsminister svarede Ungdommens Repræsentanter, at nu skulde Dømmen heldigvis snart falde, som skulde vise, om det danske Folks Flertal vilde Afrustning og Fred, eller det ikke vilde det.

Men man kan ikke sige, at det Flertal vil Afrustning, og saa slutte et Militærforlig med Venstre og ophøje det til Lov, inden man gaar ud til næste Valg. Det kan man ikke sige, hvis man vil være renlivede og ulastelige parlamentariske Demokrater. Det tror jeg man kan slaa fast.

Jeg skal dernæst blot sige, at den højtærede Udenrigsminister gør sig virkelig haabløse Anstrengelser, naar han vil fremstille Regeringens Forslag som baade et Afrustningsforslag og Nedrustningsforslag og som et Forslag, der opfylder Danmarks internationale og nationale Forpligtelser.

Det er jo mærkværdigt, at man fra den højtærede Regerings Side gentagne Gange fremhæver — det er ikke længe siden, at den højtærede Forsvarsminister var oppe i Landstinget og hævdede det —, at det nuværende Forsvarsberedskab ikke kan opfylde Danmarks internationale Forpligtelser. Selv Socialdemokrater, selv den højtærede Statsminister i Genève, indrømmer, at Danmark har internationale Forpligtelser til Militærberedskab, større eller mindre; men den højtærede Regering vil samtidig hævde, at Danmark ikke har nogen national Forpligtelse til at have noget Militærberedskab.